

Digitales Brandenburg

hosted by Universitätsbibliothek Potsdam

dereḳ ḥayim

Horovits, Yeshayah

zolqiew, 1802

הַרְלֵךְ לְתִשְׁרֵפ

[urn:nbn:de:kobv:517-vlib-11744](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:kobv:517-vlib-11744)

במלכ' אסחר עליהו מלכא בגייסוי מה עבדו עאלו וסמירו גרמיו
 תחות נוקבי פסירין אמר מלכא אנא עבדיה לן ומקמאי א
 בעין לאתמרר הדא דכתיב אס יסחר אים במסתרים ואני
 אראנו נאום ה' * אנא הוא דעבדיה נוקבי פסירין ועב
 חסוכא ונהורא ואתון איך יכלין לאתמרר קמאי * ת"ק כד
 נס חטי קמי מריה ואמטיך גרמי' לאתכסיא קב"ה עבד בי' ד
 באחגליא * וכד ב"ג אדכי גרמי' קב"ה בעי לאסחרא לי' דל
 יתחזי' ביום אף ה' * דוודאי אבעי לי' לאינס דלא יתחזי' קמי
 מחבלא דשריא על עלמא דלא יסתכל בי' דהא כל אינון דאתחזי' דר
 קמי' איה לי' רשו לחבלא והיינו דקאמר ר"ם כל ב"ג דעיני ביטל
 שניי דמחבלא שריא עלוי' ואיהו מחבלא דעלמא איקרי ולבעי
 לאינס לאתמרר מני' ולא לאתקרבא בהדי' דלא יתוק ואסור
 למקרב בהדי' באחגליא ומשום הכי מאיס רע עין בעי לאתמרר
 מני' מקמי מלאך המות על אכ"ו מה כתיב בצלע' נאום הגב' פרי
 שחוס העין דעינא ביטל הוי' לי' * ובכל אתר דהוי' מסחכל בי' פרי
 הוי' אתטיך עליה רוח מחבלא * ובג"כ הוי' בעי לאיסחכלא בהו
 צישראל בגין דיטלי בכל אתר דעיני הוי' מסחכל * מה כתיב וישא
 בלעם את שיניו דזקיף עינא חד ומאיך עינא חד בגין לאסחכלא בהו
 צישראל בעינא ביטל ח"ק מה כתיב וירא את ישראל סוכן לסבטין
 חמא דשכינת' חפיה עלייהו ורביעא עלייהו מתחקנא בחריה' סבטין
 תקותה ולא יכיל לשלטאה עלייהו עיני' * אמר איך איכול להו
 דהא רוח קדישא עלאה רביעא עלייהו וחפת לון בגדפסא הס"ד
 כרע שכב כארי וכלבי מי יקימו * מי יקימו מעלייהו בגין
 דיחגליין ושלטא עינא עלייהו * ועל דא קב"ה בעא לחפיה לנת
 לאסחרא מעינא דלא יכיל רוח מסאבא לסלטה עלי' בגין דלא
 יתחבל :

פרשת לך לך

בוזיהר צפ' זו בסחרי חויה מפרש כל ספרטה סזו על ענין
 הנפש והגוף ואברהם סוד הנשמה * ושרה סיד
 הגוף נקי ולוט הוא סילא"ר האריך מאוד בהנשגתה ע"ש * מלוה
 לאדם טיקרב קרוביו בכל יכולתו ונלמוד מאברהם עט לוט שממר
 גופו עליו * אגם נא ידעתי כי אשם יפת מראה את עד עכשי
 לא

צברתם ליב וילמדן אביי
 R. L. SILBERMAN Chief Rabbi

רשת שליה לך לך

בה מחוך לניעות שביניהם * ראה האך גדל הלניעות
 אפילו בין אים לאשתו שיהיו לנועים וביישינים ביחד :
בברם כבד מאד במקנה בכסף וזוהב וינך למסעיו כבד
 פירסתי למעלה הגה מסעיו הי' מהסגה להסגה
 לא לאשמועינן שלא הם עינו על העושר שלא לפקח בעיני ממנו
 הדרוית ולא רלה לבטל עבור זה רגע מלמודו * להרחיק ממנו
 יתחזי' קמח מחלוקת וזאם ח"ו מחחיל איזה ריב לכבוד הוכף אש הריב כמו
 אינון דאתחזי' דרשו רז"ל על פסוק פוטר מים ראשית מדון וכן עשה אברהם
 דעיני ביטול ע"ה שאמר בלוג אל לא תהי מריבה בינינו * ושמעתי
 רי ולבעי לוימות בחיבת מריבה שאמר בלשן נקיבה ולא אמר אל תהי ריב *
 יחזק ואסור לא ריב כבד החחיל בין הרועים אמר אברהם למען שם
 לאסתמר ופסיקו דברי הריב ולא יוליד כדרך המחלוקת שתמיד עושה
 נאום הגבירי ומתרחם * עז"א אל תהי מריבה לשון נקיבה באשה המולדת
 מסחכל בני פרי מפרי * ודי זנה שהחחיל הריב * יחי' כזכר שאינו מוליד :
שלח להנות ממעשה נסים כדאיחא במס' תענית לא רלה
 להנות מהסיטים שנתמלאו בנס בחדה * וכן
 חס' שבה לזה שגעשי דריו כדדי אשה שחצו לגריעותא
 נסתנו עליו מעשה בראשית ודבר זה נלמד מאברהם שאמר אש
 וסוט ועד שרוך נעל ואל תאמר אני העשרתי את אברהם כי כבד
 וצטיחני הקב"ה על עישר * וקשה היעשה ה' ארובה בשמים
 ומטר לו כסף וזהב אלא ודאי הקב"ה יזמין לו כיפה להעשירנו
 א"כ זו הסיבה * אלא הענין שכל הנלחן הזה הי' מחוך לטבע
 שמעשה נסים וכוודאי אין כוונת הקדוש ברוך הוא על זה
 כל מה שזמין הקב"ה לאדם יביר את עלמו כי מלך
 מעשיו אין ראוי לכך אלא הקב"ה עושה עמו לזקה לא ולמד
 מאברהם אבינו שהצטיח לו הש"י הצטחות והאמין אברהם לסי'
 ואותן הצטחות ויחסבה אברהם לזקה להקב"ה * (איתא בזהר
 הקדוש בפסוק ויהי השמש לבאר ר' חזקי' פתח ואמר ויהי השמש
 לבאר ותרדמה נפלה על אברהם והנה אימם חשכה גדולה נופלת
 עליו דא יומא דדנגא קשיא דאפקי לי' לבר נש מהאי עלמא
 דתניא האי יומא דבר נש נפיק מהאי עלמא ההוא יומא דדניא
 דבא דאתחשך שמשא מן סיהרא כמה דכתיב עד אשר לא החשך
 השמש דא נשמתא קדישא דאתמנעת מבר נש תלתין יומין עד לא
 יפיק מעלמא והא הוא גולקא דאתמנע בה מני' ולא אתחזי' * ע"פ
 אתמנעת

מירדו גרמיו
 מקמאי א
 ים ואני
 ירין ועב
 ח"ק כד
 ביד ב"י ד
 דא לי' דל
 יתחזי' קמח
 אינון דאתחזי'
 דעיני ביטול
 רי ולבעי לוי
 יחזק ואסור
 לאסתמר ופסי
 נאום הגבירי
 מסחכל בני פ
 להנות ממעש
 להנות מהסי
 חס' שבה לזה
 נסתנו עליו
 וצטיחני הקב"
 ומטר לו כסף
 א"כ זו הסיב
 עליו דא יומא
 דתניא האי יו
 דבא דאתחשך
 השמש דא נש
 יפיק מעלמא
 אתמנעת

אמתנות מני בגין דנשמתא קדישא סלקת וסתעברת מני' ול
 אחתיו * דלת תימא כד מית בר נש ואחלש האי נשמת
 אסתעברת מני' אלא כד תיהו בתיי בתוקפי' אסתעברת מני'
 האי נשמתא ולא נהרא לרוחא ורוחא לא נהיר לנפש
 כדן לולמא אסתעברת מני' ולא נהיר לי' מהאי יומא בולא * מכר
 עלי' ואפילו לפרי שמיא מאי עמא בגין דנשמתא הא סליק מני'
 ורוחא לא נהיר לנפשי' כדן נפשא אחלשית ומיכלל' וכל האובחא
 דגופא' סלקא מני' וסתעבר * ואמר ר"י אפילו כל זימנא דנפשי'
 איניש צבי' מדעי' ולא יכיל ללמא נשמתא אסתעברת וסלקא מני'
 וכדן לא נהיר רוחא לנפשא עד דדיינין דינא דבר נש * ואי דייני'
 ליה לבר נש לטב כדן נשמתא אסתעברת לאתר' ונשירא לכולא
 הא בזימנא דקיימא מלה בזימנא דנא קיימא מלה בזימנא
 חלחין יומין אקדימות נשמתא לכלא ולולמא אסתעבר מני'
 האנא בזימנא דדיינין ליה לבר נש ליילא סלקין לנשמתה' לבי' דינא
 ודיינין על מימרהא והיא אסתידת בכלא ואסתידת בכל רעיו
 דבר נש ובעובדין לא אסתידת דהא כולהו בספרא בחיבין ובעולהו
 דייני' לי' לבר נש * בההוא שעתא דדיינין לי' לבר נש לעילא
 כדן דוחקא דגופ' אסתכת יתיר משאר זמנייא * אי דיינין לי'
 לטב כדן ארפין מני' וזיעא אהבקע על גופא ונשמת' אסתעברת
 לזחר ונהרא על כלא ולא סליק בר נש מבי' מדעי' לעלמין עד
 דדיינין דינא לעילא * ואי תימא כמה חייבי עלמ' כמה רשיעי עלמא
 קיימין בקיומיהו * אלא קב"ה אסגת בזיני' לבר נש אף על גב
 דהשתא לא זכי והוא חמי דהא לבחר זכי דאין לי' לטב * או לזמין
 דאוליד בר דיחוי זכאם בעלמא ועל דא קב"ה דאין לי' לטב וכל
 שזדווי וזינו לטבא * ובכלא אסגת כמה דכתיב חי אני נאם ה'
 וגו' אם אהפוך במות הרשע כי אם בשו' רשע מדרבו ומי' :

פרשת וירא

וירא

אלנו ה' באלני אמרא לפי שנתן לו עלם על סמילם
 לפיכך נגלה עליו בחלקו * וסרבה שאלים איך
 אברהם אבינו שאל עלם אס לקיים לווי המקום וכל התירולים
 שראיתו בזם אין בהם קורת רוח * ונראה בעיני ח"ו שסי'
 שאל עלם אס לקיים מאמר המל אך שאל עלם איך יאחז לדיק דרבו
 בשמות

ראות שיק
 מול את י
 מול * ו
 בינו ליע
 וסר אס
 וז והיות
 ברהם א
 ותו הקצ
 עשה אס
 בזה עס
 ב
 יאמר
 מהוא מ
 בייטיב ל
 שהס נוח
 לחס וגו'
 יאבר
 למעלה
 למטה
 וענין ל
 של פטי
 בי
 מלהזכ
 לכחוב
 ארז